

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Capvt. Descriptio III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Id est, cuius voluptates velerose, & volatiles, multisque permixtae doloribus dolores vero meri, diuturni, & voluptatum expertes.

CORPVS HUMANVM
in genere.

Descriptio II.

Deus igitur solidamenta corporis, quae ossa dicuntur, nodata, & adiuncta inuenientur, nervis alligavit, atque constringit: quibus mens si excurrere, aut resistere velit, tanquam retinaculis, retineretur, & quidem nullo labore, nulloque conatu, sed vel minimo nutu, totius corporis molem temperaret, ac flecteret, hac aut visceribus operuit, ut quemque locum decebat, utque ossa solida tegerentur. Item visceribus ipsis venas admis- cuit, quasi riuos per corpus omne diuulos, per quas discurrens humor, & sanguis uniuersa membra, succis vitalibus irrigaret: & ea viscera formata, in cum modum, quid vivi- niisque generi aptum fuerit, superiecta pelle contexit: quam, vel sola pulchritudine decorauit, vel setis adoperuit, vel squamis muniuit, vel plumis insignibus adornauit. Illud vero commentum Dei mirabile, quod una dispositio, & unus habitus innumerabiles animalium praeferaat varietates.

Nam in omnibus ferè, quæ spirant, eadem series, & ordo membrorum est. Primum enim caput, & huic annexa ceruix. Item collo pectus adiunctum, & ex eo prouinentes armi, adhærens pectori, venter. Item huic subnexa genitalia. Ultimo loco femora, pedesque. Nec solum membra suum tenorem, ac situm in omnibus seruant, sed etiam partes membrorum. Nam in uno capite ipso certam sedem possident aures, certam oculi, nares item, os quoque, & in ore dentes, & lingua.

Nota.

Hac Laelantius libro de opificio Dei cap. 7. Sunis est, & ingeniosus in eodem argumento Ambrosius, Hexameri libro sexto, capitulo nono, D. Gregor. Nazianzen. orat. 34. & alij innomeri, qui eandem materiam attigerunt. Sed iugat in istis, etiam Medicos audire, qui hanc sancte accuratis describunt, quanid nō rursum

melius, inter quos, & nostro seculo Laurentius in libro, quem de hac humani corporis struatura scriptis, non modo est accuratus in rebus, sed in style etiam plurimum habet dignitatem. Ex eo igitur descriptiones aliquot nobiliorum partium afferemus.

C A P V T.

Descriptio III.

Hominem ob naturæ maiestatem miraculum miraculorum, animal adorandum, & venerandum à sapientissimis AEgyptiorum Sacerdotibus appellatum fuisse constat. Maiestatis porro imaginem licet ubique habeat expressam, lucent tamen in capite plures diuinitatis illius. & principatus animæ radij. Quid sine capite est homo? acet mercuriale, iacet sine honore, sine nomine, quasi truncus iners, & ignobilis: sola Principum capita, auro, ære, marino sculpta in prelio sunt, per caput iurabant veteres, capitibus nutu pacta confirmabant, caput ubique plenissimum maiestatis: at illud ipsum solius cerebri gratia constructum est, cuius domicilium, & propugnaculum à Principe Medicorum appellatur.

Ex Laurentio. Item.

C E R E B R U M.

Est hoc viscerum excellissimum, proximumque celo, hanc habent sensus arcem munitissimam, hic culmen, hic vigor, hic mentis est regimen, est cerebrum non modo sensuum sedes, & motuum προσεγγικῶν artifex, membrorum vastissimas moles, & muscularum prætumida corpora, nervorum fibris, quasi funiculis, non sine admiratione trahēs, sed & sapientiae est domicilium, memoria, iudicii, cogitationum, quibus opifici Deo humanum genus redditur simillimum.

Plato diuinissimum hoc appellat membrū, nec solum præcipuum, sed etiam totum in corpore. Homerus ὄψαν nominat, quod ad instar primi orbis eius vi, ac illustratione inferiora moueantur, ac leviant: hic sacram Palladis arcem Poeta locant, dum eam Iouis cerebro natam fingunt, propterea à cerebri esu, tanquam à re sacra abstinebant veteres, & sternutantibus bene precabantur.

Sff Quid.

Quod denique in mundo est cœlum, in homine est cerebrum: Illud intelligentiarum, hoc rationis est domicilium. Sunt sane hæc omnia diuinitatis cerebri certissima argumenta, sed hoc unum inter cætera præstantiam lumen demonstrat, quod cerebro omnia famulentur, cuiusque solius gratia torum corpus constructum sit, homo nempe ad intelligentum totus est natus, at intelligentis facultatis sedes est cerebrum. Situm est in editissimo loco, tanquam arce, ac domicilio omnium tutissimo, & ut irruentibus extrinsecus iniurijs mira foret obnoxium, omnibus undeque, quasi proprijs sepimentijs hoc natura obuallavit, orbiculari figura tornatum est, tum ut capacius, tum ut nocumentis minus occurset: adde quod diuinissimo membro perfecta debetur figura, est tamen quodam tenus oblongum gemini verticibus extumescens. Et, ut eius magnitudo ingens est, & homini, quam cæteris animalibus capacius, & amplior moles, ut unicum hominis cerebrum, duobus bōum cerebris grandius sit, & capacius, quid eius fabricæ concinnitatem loquar, quid solerter naturæ in eius structura solerter? quid huius regiæ domus columnas? & concamerata inuolucra, quæ superba molitionis ingentem molem sufficiunt, quid atria? quid thalamos? quid sinus quartuor, quid speculum lucidum? quid arteriolarum inexplicabiles Mæandros, & quasi labyrinthos flexus, miror profecto, & cum veruissimo Zoroastre exclamare cogor, o homo audacis naturæ miraculum!

O C V L I.

Descriptio IV.

Amb. Et
zam. 4.6.
e.9.

Oculi quædam sunt in carne sidera, ut ait D. Ambrosius, & ἀγάλματα φυγεῖσι secundum Damascum in vita Iustiori, accurata mensim simulachra, quorum structuram curu multi stylo fuerint proponuti, non dubium est, quin Marcus Tullius orationis lumine, cæteros superarit. Sic igitur ille.

Ex Cit. 2.
de natura
Deorum.

Sensus autem interpretes, ac nuncij rerum in capite, tanquam in arce, mirificè ad usus necessarios, & facti, & collocati sunt, tanquam speculatores locum altissimum obtinent, ex

quo plurima cōspicentes suo fungantur manere: quis verò opifex præter naturam, quæ nihil potest esse callidius, tantam solerter persequi potuisset, in sensibus i. quæ primum oculos membranis tenuissimis vestriuit, & sepsit, quas primum perlucidas fecit, ut per eas cernimus, quæ pupilla vocatur, ita parua est, ut ea, quæ nocere possunt facile viret, palpebraq; quæ sunt regumenta oculorum molissimæ tactu, ne lederent aciem, apertissime factæ, ad claudendas pupillas, ne quid incidere, & aperiendas, idque prouidit, ut identid fieri posset cum maxima celeritate. Minutæque sunt palpebrae, tanquam vallo pilorum, quibus, & apertis oculis, si quid incident, repellentur, & somno, conniventibus cum oculis, ad decernendum non egremus, ut qui tanquam inuoluti quiete carent.

Latente præterea utiliter, & excelsis partibus vndeque sepiuntur, primum enim superiora supercilij obducta sudorem a capite, & fronte deflucentem repellunt, genæ deinde ab inferiore parte turantur subiectæ, leniterque eminentes, nasus ita locatus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videatur. Iam verò, quam sunt in cernendo subtiles, in his artibus, quarum est iudicium oculorum, in pictis, fictis, cælatis, formis, in corporum etiam motione, atque gestu, colorum etiam, & figurarum, tum venustatem, atque ordinem, & ut ita dicam, decentiam oculi indicant, atque etiam alia maiora, nam & virtutes, & via cognoscunt, iratum, propitium, latitatem, dolentem, fortem, ignavum, audacem, timidum, cognoscunt.

Laurentius minus dictione religiosus, accuratam tamen habet descriptionem his verbis.

Naturæ speculum est oculus, microcosmi lumen, pars ætherea, solis ianua, sensu animi, magnæ mentis imago. Figura est in primis rotunda, & aliquantulum oblonga, quod ad capacitatem, robur, agilitatem proprior sit, atque expeditior. Et gemini quidem sunt ocelli, in loco editissimo capitis collocati; ut noctu, atque interdù non secus, ac vigiles excubent, & noctitura quæque agili declinatione, atque flexu devinent: nec satis in antrum quoddam, ac veluti sinuosam vallem retrisi

ccc.